

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ποῖος εἶναι αὐτός ὁ Χριστός ;
ΘΕΟΣ.

Ὁ Πλάτων εἶπε : «Εἶναι δύσκολον νὰ μάθωμεν, τί πρέπει νὰ σκεπτόμαστε γιὰ τὸν Θεόν, καὶ ἂν τὸ μάθωμεν εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον νὰ τὸ ποῦμε».

Εἶπε δὲ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Πλάτων μας, γιατί φοβότανε νὰ πῆ τὴν ἀλήθεια, διότι οἱ Ἀθηναῖοι θὰ τὸν πετσόκοβαν μὲ τὸ δηλητήριον.

Μ' ἄλλα λόγια ὁ Πλάτων μας ἀναγνώριζε τὴν ὑπαρξὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἐνας ἄλλος μέγας φιλόσοφος, ὁ Βέκκων, εἶπεν : «Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου φανερώνει, ὅτι εἶναι καθαρὸν ἔργον τοῦ Θεοῦ».

Ὁ Κικέρων, ἄλλος πάλι μέγας φιλόσοφος, εἶπε γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ποῦ τὴν λέν μερικοὶ ζωϊκὴ κίνησι, ὅτι μόνος ὁ Θεὸς γνωρίζει, ποῦ μᾶς τὴν ἔδωσε.

Τὸ «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν», ὁ Χριστὸς πρῶτος τὸ ἐδίδαξε.

Οἱ Αἰγύπτιοι εἶχαν γράψει στὴν Μητρόπολιν τοὺς ἀπάνω, ἀλλὰ ἁγία Εἰρήνη ποῦ γράφει ἀπάνω, «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον» ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ ποῦ εἶπεν, ὅτι «ὁ Κύριος, ἦγουν ὁ Θεός, εὐλογεῖται ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῇ ὁ ἀνθρώπος» εἰ Ἑβραῖοι, λέγω, εἶχαν γράψει ἀπάνω στὴ Μητρόπολιν τοὺς : «Ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ποῦ δημιουργήσα τὸ πᾶν, καὶ (ὄν) ὁ ὑπάρχων αἰώνως, δηλαδή, (καὶ ἐσόμενον), καὶ τὴν δική μου ὑπαρξὶ (πέπλον), κἀνένας ἀνθρώπος δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ».

Καὶ μετὰ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅταν ἀκόμα ἤμαστε εἰδωλολάτραις, εἶχαμε ἕνα ναῦ, ἀπάνω στὸν ὅποιον ὑπαρχε ἡ ἐπιγραφή :

«Τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ.»

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶπε «Ἡ ζωὴ μου εἶναι ὁ Χριστός».

Ὁ δὲ Γιάννης ὁ Θεολόγος, εἶπε :

«Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, — τὸν πλησίον —, ὅστις δὲ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν λέγῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ψεύματα τὸ λέγει».

Ἄλλὰ δὲν πρόκειται ἔγω νὰ ποῦμε καὶ νὰ μιλήσωμε γιὰ τὴν ὑπαρξὶ τοῦ Θεοῦ, πρόκειται νὰ ποῦμε γιὰ τὸν Χριστὸ, ἂν ἀληθινὰ ἦναι θεόπνευστος, διότι ὁ Χριστὸς μὲ μετριορροσύνην, ἐνῶ ἄλλοτε ἔλεγε πῶς εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἄλλοτε ἔλεγεν, «ὅτι ἦρθεν ἡ ὥρα, γιὰ νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Ἄλλὰ ἂν ἦναι Θεὸς ὁ Χριστὸς, ἄς ἀκούσωμε τί εἶπαν οἱ μεγαλειότεροι σοφοί.

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος :

«Ἄγιος, Κύριος ὁ Θεός, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὅποιος ὑπαρχε τώρα, καὶ ὁ ὅποιος θὰ ὑπάρχη αἰώνως (ὁ ὄν), καὶ ὁ ἐρχόμενος.»

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἐρχόμενος ποῖος ἄλλος ἦτανε παρὰ ὁ Χριστὸς ; ἄρα Θεὸς ὁ Χριστὸς.

Διότι τὸ μαρτυρᾷ ὁ ἴδιος εἰπόντας :

«Θεὸς ἐγὼ εἶμι».

Διότι, εἶπε πάλι :

«Τὰ ἔργα, ἃ ποιεῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ».

Καὶ

«Ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε».

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ρουσσὸ λέγει, ὅτι ἐκεῖνος ποῦ ἀρνεῖται τὴν δύναμιν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ νὰ κἀνη θύματα τοῦ φτάνει νὰ κλειστῇ στὸ τρελλοκομεῖον.

Ὁ προφήτης Ἠσαΐας προφήτεψε γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ εἶπε : «Θὰ γεννηθῇ ἕνας ποῦ θὰ ἦναι ὡς λίθος προσκόμματος, καὶ ὡς πέτρα σκοτωμοῦ. ἀπάνω ὅμως σ' αὐτὴ τὴν ἁγία πέτρα, — τὰ διδάγματα δηλαδή τῆς χριστιανικῆς θρησκείας — ὅποιος πάει ἐναντία θὰ πέσῃ καὶ θὰ τσακισθῇ».

Ὅταν πῆρε ὁ Συμεὼν τὸν Ἰησοῦν στὰ χεῖρα εἶπε :

»Ἰδοῦ, αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι γιὰ νὰ τὸ σκοτώσω (κεῖται εἰς πτώσειν) καὶ θὰ σώσῃ τὸν κόσμον. (Ἀντίστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ).

Ὁ Λαβρυῖτες, ἕως ἀπὸ τοῦ σοφοῦ, καὶ αὐτὸς εἶπε καὶ εἶρα :

«Ἡ ῥησκεία μου εἶε παγίδος, ἡ χριστιανικὴ, εἰς τὴν ὁποία ἀδύνατον εἶναι νὰ περιπέσῃ τινὰς καὶ νὰ μὴ συλληφθῇ. Αὐτὸς

ὁ Θεὸς μπορούσε νὰ μὴ κἀν τιποτα καλλίτερον, γιὰ νὰ μὴ ἀπατήσῃ; Ἀπὸ ποῦ νὰ φύγω; Σὲ ποιά ἄλλη θρησκεία νὰ πάγω. Ἐμελέτησα αὐτὸν τὸν Θεὸν κατὰ βάθος, καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἤμικι ἄθεος.»

Αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Λαβρυιέρου τίποτα ἄλλο δὲν θὰ ποῦν παρὰ ὅτι τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν εἶνε, παρὰ καθαρὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Ἄρα Θεὸς ὁ Χριστός.

Ὁ Χριστὸς εἶπε κοντὰ στὰ ἄλλα, ὅτι «γεννῆσεται μία κοίμνη καὶ εἰς ποιμῆν». Ἦγουν νὰ λατρίψῃ ὅλος ὁ κόσμος τὸ Εὐαγγέλιον, — τὸν ἕνα Θεὸν — καὶ Χριστόν.

Καὶ καθὼς βλέπετε, ὁ Χριστιανισμὸς προοδεύει καὶ σκεπάζει τὸν κόσμον, ἐνῶ ὅλαις ἡ ἄλλαις θρησκείαις μένουσι στάσιμαίς.

Καὶ

ὁ Δόρδος Βύρωνας εἶπε πάλι καὶ ἔγραψε:

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τὸ σεβαστὸν περιέχεται τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων. Μακάριοι θνητοὶ εἶναι κείνοι ἀπὸ ὅλους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς εὐδόκησε ν' ἀκούσῃ, νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ προσεύχονται ἐν αὐτῇ, καὶ νὰ σέβονται τὰ ρήματα αὐτῆς. (Ἦγουν τοῦ Εὐαγγελίου). Καὶ ἤθελα καλλιτέρα νὰ μὴ γεννηθῶ ποτὲ παρὰ ν' ἀκούω ὅτι ὅσοι διαβάζουσι τὸ Εὐαγγέλιον τὸ περιφρονοῦν ἢ δὲν τὸ πιστεύουσι.»

Ἀκούετε

τώρα. Μιλῶ δὲ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοὺς ἐργατικούς ποῦ δὲν ξέρουσι πολλὰ γράμματα. Εὐαγγέλιον θὰ πῆ, βιβλίον ποῦ ἔχει μετὰ καλαῖς εἰδήσεις, τὸ δὲ ὄνομα Ἰησοῦς θὰ πῆ ἑλληνικῶς Σωτήρ.

Χριστὸς

δὲ θὰ πῆ, βασιλεὺς καὶ ἀρχιερέας, διότι οἱ Ἑβραῖοι ἔχουσι μὲ τὸ θεῖον μύρον τοὺς βασιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς. Λέγεται ὁ δὲ Χριστὸς καὶ

Μεσίας

διότι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ποῦ προεφήτεψαν ὅλοι οἱ προφῆται καὶ μεγάλοι σοφοὶ τοῦ κόσμου.

Καὶ πρῶτον

ἂν πιστεῦσθε εἰς Θεόν, — καὶ Θεὸς ὑπάρχει, — ὁ Θεὸς εἶπε εἰς τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατάγεται ὁ Ἰησοῦς.

«Ἀπὸ σένα, — ἀπὸ τὴν γενεά σου δηλαδὴ — θὰ εὐλογηθῶσι ὅλαις ἡ φυλαῖς τῆς γῆς.

Τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε καὶ γίνεται.»

Ἐπειδὴ

δὲ φοβήθηκε ὁ Θεὸς μήπως τὸ ἔξεχασε ὁ Ἀβραάμ τὸ εἶπε καὶ στὸν Ἰακώβ μετὰ τὰ ἴδια λόγια.

«Καὶ θὰ εὐλογηθῶσι ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἀπὸ σένα.»

Καὶ πρὸς τὸν Δαβὶδ

εἶπε ὁ Θεὸς ὅταν προσευχότανε πρὸς αὐτὸν τὸν ὁποῖον ξέρετε ὅτι εἶναι προφήτης, καὶ μάλιστα Βασιλεῖς τῶν προφητῶν (προφητάνας):

«Ἀναστήτω τὸ σπέρμα σου καὶ μετὰ τὸν θάνατόν σου καὶ θὰ ξαναφτείσω τὸν θρόνον σου ὁ ὁποῖος θὰ βαστάξῃ μέχρι τῆς συντέλειας τοῦ κόσμου.»

Καὶ ὁ Ἀβραάμ

εἰπὸν πρὸς τὸν Θεόν.

«Δὲν θὰ λείψῃ ἡ ἐξουσία ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, παρὰ ὅταν ἔρθῃ ὁ Μεσίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν.»

Ὁ Μωϋσῆς

καὶ αὐτὸς ἐπροφήτεψε καὶ εἶπε περὶ τοῦ Χριστοῦ:

«Ὅταν ἀποθάνω ἐγὼ, θὰ ἀναστήσῃ ὁ Θεὸς ἄλλον μεγαλύτερον προφήτην ἀπὸ μέ, καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ ἀκούετε ὅλοι, αὐτὸν θὰ πιστέψῃ ὅλος ὁ κόσμος.»

Ὁ δὲ Δαβὶδ

περιγράφει εἰς τὰς προφητείας του μετὰ τὴν ἀκριβεία τὰ ὅσα πᾶθῃ ἤθελε ὑποφέρει ὁ Χριστὸς, ὥστε νομίζει τινὰς πῶς ἦτανε παρὼν τότε καὶ τὰ ἔβλεπε.

Ὁ προφήτης

Μιχαίας πάλι προεφήτεψε ποῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς, ἦγουν ὅτι ἤθελε γεννηθῇ ἐν Βηθλεὲμ, τὸ ἴδιο προεφήτεψε καὶ ὁ Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος προσδιώρισε καὶ τὴν ἐποχὴ ποῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς ὡς καθὼς καὶ τὸν τρόπον ποῦ ἔμελλε ν' ἀποθάνῃ.

Ἄλλος

προφήτης ὁ Ἀγγαῖος, προφήτεψε καὶ αὐτὸς ποτὲ ἤθελε κατακατραφῆ ὁ ναὸς ὁ δευτέρος ναὸς τοῦ Σολομῶντος, καὶ εἶπε ὅτι ὁ ναὸς αὐτὸς ἤθελε τιμηθῆ ἀπὸ τὸ Ἐκλεκτὸν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὁ δὲ προφήτης Ζαχαρίας προφήτεψε τὴν ἐπίσημο εἰσοδὸν τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὁ ἴδιος προεῖπε καὶ τὰ τριζήκοντα ἀργύρια μετὰ τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ προδοθῇ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸν Ἰούδα.

Ὁ προφήτης

Ἡσαΐας ἐπροφήτεψε ὅτι ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὴν ἀειπαρθένον Μαρίαν καὶ περιγράφει τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ ποῦ ἤθελε περάσει, τὰ πάθῃ αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον μετὰ τὴν ἀκριβεία ὥστε νομίζει τινὰς πῶς ὁμιλᾷ ὅχι γιὰ ὅσα ἔμελλαν νὰ γίνουσι, ἀλλὰ γιὰ ὅσα σὰν νὰ εἶχαν γίνει καὶ τὰ εἶδε μετὰ τὰ μάτια του.

Ὁ προφήτης

Μαλαχίας, προεῖπε τὴν γέννησιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, καὶ ὅτι ἤθελε βαπτίσει τὸν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος ἤθελε γεννηθῆ ὅχι γιὰ νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ γιὰ νὰ σώσῃ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Ἄλλ' ὅχι μόνον οἱ Ἑβραῖοι προφῆτες εἶπαν καὶ προφήτεψαν τόσα περὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι σοφοὶ ἄλλων ἐθνῶν.

Ὁ Σωκράτης

εἶπε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. «Θὰ ἦσαστε αἰώνως κοιμισμένοι ἂν δὲν στείλῃ ὁ Θεὸς κἀνέναν ἄλλον, γιὰ τὴν σωτηρίαν σας, καὶ ὅτι αὐτὸν τὸν ἄλλον τὸν περιμένον ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου, διότι ἔμελλε νὰ διδάξῃ πῶς πρέπει νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεόν, καὶ πῶς πρέπει νὰ φερώμαστε πρὸς τοὺς ὁμοίους μας.»

Καὶ ὁ Μαθητὴς

τοῦ Σωκράτη ὁ Πλάτων γράφει σὲ πολλὰ μέρη εἰς τὰ βιβλία του, ὅτι ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ἕνας, τὸν ὁποῖον ὀνόμαζε Ἀγόρ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐχρησίμευε σὰν μεσίτης μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦτον τὸν ὀνόμαζε Σωτήρ, Θεὸν καὶ υἱὸν Θεοῦ.

Οἱ μάγοι

δὲ τῶν Περσῶν γράφουσι εἰς τὰ βιβλία τους τὰ ὁποῖα ὀνομάζουσι Ζένδες, ὅτι ἡ ἀναγέννησις τοῦ κόσμου ἔμελλε νὰ γίνῃ ἀπὸ ἕναν μεσίτην μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸν τὸν ὀνόμαζαν Μίθρον, ὁ θεμελιωτὴς τῆς θρησκείας τῶν Πέρσιδων, ὁ μέγας Ζωοράστρης καὶ αὐτὸς ἐπροφήτεψε τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἔμελλε νὰ ἦναι ὁ διδάσκαλος ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Καὶ οἱ Ἀραβες

καὶ αὐτοὶ προεῖπαν καὶ ἐπερίμεναν, ὅτι θὰ γεννηθῇ ἕνας ἄν-

θρώπος, ὁ ὁποῖος ἤθελε σώσει τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης

ὁ μέγας φιλόσοφος τῶν Κινέζων ὁ Κομφύκιος ποῦ ἦτανε γεννημένος 550 χρόνια πρὸ Χριστοῦ ἐπροφήτεψε καὶ εἶπε καὶ ἐδίδασκε, ὅτι ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ἕνας ἅγιος καὶ σοφώτατος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν γιὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος, καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἔχε ἀπόλυτη ἐξουσία ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Οἱ κάτοικοι

τοῦ βασιλείου Σιὰμ, οἱ κάτοικοι τῆς Κεουλῆνης, καὶ τῆς Ἰκωνίας ὅλοι, ἐπίστευσαν ὅτι ἕνας Θεὸς ἢ θεὸς ἀνθρώπων ἔμελλε νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἰκανοποιῶν τὸν Μέγαν Θεὸν διὰ τῆς ἰδίας θυσίας τοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ὡς καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ ἄγριοι Ἀμερικανοὶ ἐπίστευαν καὶ ἐπερίμεναν, ὅτι ἤθελε γεννηθῆ ἕνας εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὁ ὁποῖος ἤθελε διδάξει τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν.

Ὁ Πλούταρχος

δὲ λέγει, ὅτι τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν εἶχε μιὰ μυστικὴ προφητεία ἀρχαιοτάτην, ἡ ὁποία ἔλεγε, ὅτι ἤθελε γεννηθῆ ἕνας υἱὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἔφερνε στὸν κόσμον τὴν βασιλείαν τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Ρωμαῖος

ἱστορικὸς Τάκιτος ἱστορεῖ καὶ λέει, ὅτι ἀκατὰ ἀρχαίαν καὶ ἀμετάστρεπτον πίστην, ἦγουν δοξασίαν, ἡ ὁποία προσεχότανε ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς χρησμούς, οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θὰ ἔβλεπον ἐντός ὀλίγου μιὰν Μεγάλην Δύναμιν ἐξερχόμενῃ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅτι ἡ

Δύναμις

αὐτὴ ἤθελε διοικήσει ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ ἄλλος

ἱστορικὸς Ρωμαῖος ὁ Συνεντάνιος ἱστορεῖ καὶ λέει, ὅτι τότε πρὶν Χριστοῦ ἦτανε διεσπαρμένη σὲ ὅλη τὴν Ἀνατολὴν μιὰ φήμη ἀρχαιοτάτη ποῦ ἔλεγε, ὅτι ἦτανε προορισμένο ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνο ἔμελλε νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἕνας υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖνος

ποῦ ἔμελλε νὰ ποιμάνῃ ὅλη τὴν οἰκουμένην.

Καὶ ὁ μέγας

φιλόσοφος ὁ Κικέρων καὶ αὐτὸς, σὰν προφήτης ἐπροφήτεψε σύμφωνα μετὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρησμούς, ὅτι ἐπερίμενετο ἕνας βασιλεὺς, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅσοι ἤθελαν νὰ σωθῶν.

Τέλος

δὲ καὶ μέγας ποιητὴς ῥωμαῖος, καὶ αὐτὸς σὰν νὰ ἦτανε Θεόπνευστος προφήτεψε καὶ εἶπε:

«Ὅτι ἤθελε σταλῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν Δύναμις, ἡ ὁποία ἤθελε κλείσει τοὺς ἀρχαίους αἰῶνας τῆς εἰδωλολατρίας καὶ ἀνοίξει νέαν ἐποχὴ σωτηρίας. Ἡ δύναμις αὐτὴ λέγει ὁ Βιργίλιος, ἤθελε σταλῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς σχῆμα παιδιοῦ. Μετὰ τὴν δύναμιν αὐτὴ ἤθελε πάφει ὁ σιδερένιος αἰῶνας, καὶ θέλει ἀνθῆσει ὁ χρυσοῦς αἰῶνας, εἰς ὅλη τὴν οἰκουμένην, καὶ ὅτι ἤθελε βασιλεύσει διὰ τῆς εἰρήνης καὶ δι' οὐρανίων ἀρετῶν.»

Χριστιανοί.

Θεὸς — Χριστὸς. Μείνετε ἀκλόνητοι εἰς τὴν θρησκεία ποῦ πιστεύομεν.

Μὴ πλανᾶσθε ἀπὸ ἀλλοθρήσκους ἀποσταλμένους καὶ ψευτοεὐαγγελιστῶν.

Ἀγαπάτε καὶ συχωράτε τοὺς ἐχθροὺς σας.

Μὲ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, ἄς ἀναστήθῃ καὶ κάθε εὐγενὴ καὶ φιλάνθρωπον αἰσθητὴ στὴν καρδίᾳ σας.

Πάθος ἄς μὴ βασιλεύσῃ πλέον μέσα σ' αὐτὴ.

Λησμονήσατε κάθε ἐχθρὸν.

Σήμερα ὁ Χριστὸς ἀνέρχεται πρὸς τὸν Θεόν ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ κατέβη, γιὰ νὰ μᾶς διδάξῃ, τὴν φιλάνθρωπίαν, τὴν ἀνεξικακίαν, τὴν εἰρήνην, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην.

Ἐκεῖ, ἄς μείνωμε στὴ θρησκεία μας ἀκλόνητοι, καὶ ἄς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅχι μετὰ λόγους καὶ Ἰουδαϊκὰ φιλήματα, ἀλλὰ μετὰ ἔργα.

Ἵπάρχει Θεὸς καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸς μᾶς ἐπιβλέπει.

Χριστὸς ἀνέστη.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Τί θέλετε νὰ σας περιγράψω;

Τὰ τοιμπίματα καὶ τὰ στρουμώματα τῶν γυναικῶν ποῦ ἐγίνοντο πτὰ ἐπιτάφια;

Τὰ ἴδατε καὶ τὰ ξέρετε.

Πόσαις δούλες χτέ; ἐνῶ ἐψάλλοντο οἱ ἐπιτάφιοι ἀτιμάσθησαν, καὶ πόσαις παρθένοις δὲν εἶνε πλέον παρθένοι;

Σημειώσατε καλὰ τὴν χριστινὴν μέρα, καὶ ὑστερὰ ἀπὸ ἐνιαυτὸ μῆνες πηγαίνετε στὸ Βεροκομεῖο νὰ μετρήσατε πόσα μπασταρδικὰ θὰ ριχθοῦν κεινὴ τὴν μέρα μέσα.

Ὅσα καὶ ἂν λέμε, ὅσα καὶ ἂν γράψωμε πᾶν ὅλα χαμένα. Ὁ ποταμὸς τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀχρηστίας μᾶς πρὸς πῆρε, καὶ ὅταν ἤμιλᾷ κἀνέναν περὶ ἠθικῆς καὶ θρησκείας, ὅλοι κἀθονται καὶ τὸν ἀκούν καὶ γελοῦν.

Ὁ βασιλεὺς

λέει ἡ Στοὰ ἐσυνόδεψε τὸν ἐπιτάφιο τῆς Μεταμόρφωσης τῆς Πλάκας, ὥστε μπορούμε νὰ ποῦμε πῶς κατὰ τὸν ἐπιτάφιο ὁ βασιλεὺς ἦτανε πλακωτῆς, ἦγουν ἐνορίτης τῆς Πλάκας.

Ἔτσι κἀνουν οἱ καλοὶ βασιλεῖς, τιμοῦν ὅλαις τῆς συνοικίας καὶ ὅλους τοὺς ὑπηκόους των.

Ἐπειτα

πῆγε στὸν Σταῦλο καὶ ἀναχαρχάλωσε στὰ κάγκελα μετὰ τοὺς βασιλόπαιδες καὶ ἔβλεπε τοὺς ἐπιταφίους, ἀποκάτω δὲ ὁ κάσμος ἔχασκε σὰν νὰ τὸν εἶχε δῆ πρώτη φορὰ.

Πάρα κάτω συναπάντησα τὸν φίλον Ραμπαγὰ καὶ μοῦ γύριψε μιζὴ πεντάρη, ἐπειδὴ εἶμαι λίγο βλάκας καὶ θέλω νὰ ξέρω ποῦ δίνω καὶ τὴν πεντάρη μου, τὸν ρώτησα γιατί ζητιανεύει ὦρα μεσάνυχτα, καὶ μοῦ εἶπε:

— Γιὰ τὸ ὄρατον θέαμα.

Ἐκεῖ

ποῦ συνκαπντήθηκε ὁ ἐπιτάφιος τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Μητρόπολις ποῦ κατέβηκε ὁ δευτέρος καὶ ἀνέβαινε ὁ πρῶτος ἔγινε ἀνεμοστρόβιλος γυναικῶν, πόλεμος σωστός ἐναντίον των.

Μιὰ εἶχε στρυμωχθῆ καὶ στεκότανε στὸν ἄερα.

Δέκα χιλιάδες χέρια ἦτανε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ φουστάνι τῆς: ἕνας ἀπὸ ὅλους στὸ τέλος φώναζε στοὺς ἄλλους:

Ἐπολεμήσαμε ὅλοι ἀνδρεῖα, ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω τὰ λάφυρα! Καὶ εἶδειε τὴν καλτσοδέτα τῆς.

ὁ φίλος

Σπύρο-Μήλιος ἐπιδοπάτησε ἕναν καὶ ἐπειδὴ ἔβανε τῆς φω-
ναίς, τοῦδωσε κ' ἕνα τριόμοφο ἀλλὰ Κοσσονάκο, ὁ τριομφοστῆς
τὸν ρωτᾷ :

— Τί βραῖς;

— Διατί δὲν μ' ἀρέσουν τὰ μοῦτρά σου, τοῦ ἀπάντησε ὁ
Μήλιος μὲ ἀφέλεια.

"Ενας

φίλος ἀνθυπολοχαγὸς ἦτανε μέσα στὴ καρότσα μὲ δυὸ ἄλλους
καὶ μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικιά του καὶ ὅλο τὴν κῦτταζε κατα
μούτσουνα, ἄμα τὸν εἶδε ὁ φίλος Πλατούτσας πετάχτηκε καὶ
εἶπε :

— Κάνετε γοῦστο, τὴν κάνει στὰ μάτια.

"Ολαις

ἦ γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ἡ περισσότερες γυναῖκες χτῆς φο-
ροῦσαν μαῦρα τουρλοῦ τουρλοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Νῶε, ἄμα
τῆς ἔβλεπε ἡ μοδίστρα Λιζιὲ ζετιναζότανε καὶ ἔλεγε :

— Ἐγὼ πληρώνεις φράγκα πολλὰ νὰ πέραω αὐταῖς γιὰ φυ-
γουρίνια.

Ὁ κ. Χριστοφῆς

ἀπὸ τὸν Περσία μοῦστειλε καὶ φέτος 150 κουλοῦρες νὰ τῆς
μοιράσω στοὺς φυλακωμένους. Τὴν εὐγενικὴ ψυχὴ τοῦ κατα-
στηματάρχου αὐτοῦ ἂν τὴν εἶχαμε ὅλοι θὰ ἤμαστε ἅγιοι.

Ἄπο

τῆς φυλακαίς τῆς Αἴγινας μοῦστειλαν 70 χρυσοκεντημένα
αὐγά νὰ τὰ μοιράσω καὶ δώσουν οἱ χριστιανοὶ ὅτι θέλουν.
Λοιπὸν τὰ μοιράζω καὶ δώσετε ὅτι εὐαρεστήστε.

Πτωχότατη

κόρη ἔχασε ἐπτὰ κουτάλια ἀσημένια, καὶ δὲν ἦτανε καὶ δικά-
της, ὅποιος χριστιανὸς τὰ βρῆκε, ἄς μοῦ τὰ φέρῃ καὶ τοῦ
δίνω 20 δραχμαίς. Κλαίει καὶ ᾠδύρεται. Γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ
Θεοῦ φέρτε τα, γιὰτὶ εἶναι κρῖμα.

*Τὸ φύλλον αὐτὸ πουλιέται πρὸς ὄφελος τῶν παιδιῶν.
Συνδράμετέ τα.*

Τοῦτος εἶναι ὁ διάβολος ὅπου τὴν Εὐὰ ἐξαπάτησε
Καὶ ἔπειτα τὸν ἔστειλε στὸ διάολο ὁ Θεός.
Ἄπο τὰ τότενες Εὐὰ στὸν Παράδεισο δὲν ξαναπάτησε
Καὶ μ' ἔλα ταῦτα ἀπὸ δαύτη ἐγεννήθη ὁ Θεός
Ὅπου ἐσύντριψε τὴν κεφαλὴ τοῦ ὄφειος.

Καὶ... Ἄ' αὐτὰ τὰ σαρακοσιανὰ πέσει ν' ἔντερά μας, πάμε νὰ φάμε.